

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Zuzany Břízové v právní věci žalobce: **I. Y.**, zast. Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/6, Praha 3 – Žižkov, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 7. 2018, čj. CPR-5074-5/ČJ-2018-930310-V230, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 5. 2020, čj. 17 A 41/2020-19,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, rozhodla dne 9. 1. 2018 o správním vyhoštění žalobce; žalovaná následně rozhodnutím uvedeným v záhlaví zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí o správním vyhoštění. Proti rozhodnutí žalované se žalobce bránil žalobou u Krajského soudu v Plzni, kterou krajský soud zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost a současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tvrdí, že v rámci soudního přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění by mu mělo být umožněno setrvat na území ČR po dobu řízení o kasační stížnosti; v opačném případě by nemohl osobně hájit svá práva v tomto řízení, nemohl by být v tak častém kontaktu se zástupcem jako nyní a aktivně se podílet na řízení. Stěžovatel žádost dále odůvodňuje tím, že ČR je „středem jeho soukromého života“ a nepřiznání odkladného účinku by zasáhlo do možnosti dále vést rodinný život s „dlouholetou partnerkou“ stěžovatele, občankou ČR, se kterou zde dle svého tvrzení žije.

[3] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí; dle žalované by přiznání odkladného účinku vedlo jen k další bezdůvodné legalizaci pobytu stěžovatele na území ČR a mohlo by omezit účinnost správního vyhoštění.

[4] Jak nedávno uvedl rozšířený senát NSS, „[o]becně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 6. 2020, čj. 8 Azs 339/2019-38, bod 61). Zájem na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti sice může k přiznání odkladného účinku vést, ale obvykle jen ve spojení s dalšími důvody (například rodinným nebo soukromým životem stěžovatele) nebo v návaznosti na individuální okolnosti

a specifika soudního řízení v dané věci. Tyto individuální okolnosti by však měly jasně a konkrétně plynout ze stěžovatelem osvědčených tvrzení (srov. tamtéž, bod 59).

[5] Stěžovatel na omezení spojená s nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odkazuje jen obecně a nevznáší žádné konkrétní argumenty týkající se tohoto řízení, které by měly hovořit pro jeho přiznání. Právní názor, na který odkazuje stěžovatel, je výše citovaným rozhodnutím rozšířeného senátu již překonán.

[6] Stejně tak NSS nevidí důvod pro přiznání odkladného účinku v tvrzeních o omezení stěžovatelova rodinného života. Stěžovatel se opět omezuje jen na obecná tvrzení o tom, že jeho vyhoštění bude „velmi zásadním zásahem“ do jeho soužití s partnerkou (dle rozhodnutí krajského soudu se navíc jedná nanejvýš o přátelský vztah s jeho bývalou manželkou), blíže k tomu však nic nedodává ani své tvrzení neosvědčuje.

[7] Jelikož nedošlo ke splnění zákonných předpokladů, NSS kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. července 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu